Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26352
Copyright: Admont, Benediktinerstift

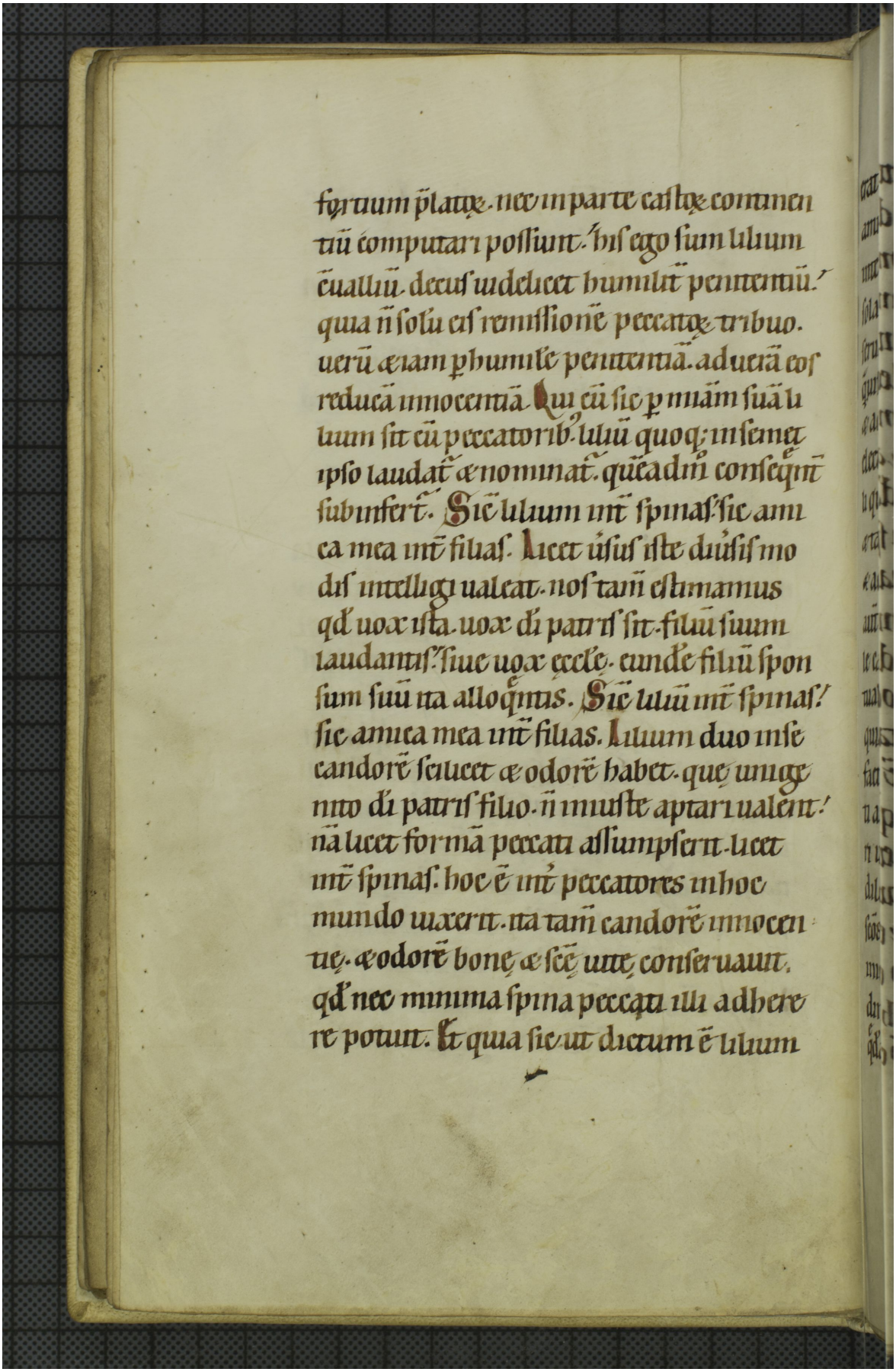

fortuum plateq; nec in parte castoq; commen
tū computari possunt. his ego sum lilium
cū alliū decus uidelicet humilitē penitentiū.
quia ñ solū eis remissionē peccatoq; tribuo.
uerū ēiam p humile penitentiā. adueniā eos
reducā in innocentiā. Qui cū sic p miām suā li
lium sit cū peccatoribus. liliū quoq; in semet
ipso laudat ē nominat. quēadm̄ consequēt
subinfert. Sic lilium inter spinas. sic ami
ca mea inter filias. Licet ūsus iste diuisis mo
dis intelligi ualeat. nos tamen estimamus
qd uox ista. uox di patris sit. filiū suum
laudantis. siue uox ecclē. cum de filiū spon
sum suū ita alloquitur. Sic lilium inter spinas.
sic amica mea inter filias. Lilium duo in se
candorē scilicet ē odorē habet. quē unige
nito di patris filio. ñ iniuste aptari ualent.
nā licet formā peccati assumpserit. licet
inter spinas. hoc ē inter peccatores in hoc
mundo uixerit. ita tamen candorē innocen
tiē. ē odorē bonē ē sēē uitē conseruauit.
qd nec minima spina peccati illi adhere
re potuit. Et quia sicut dictum ē lilium